

עמ"ת 18801/06/16 - מוחמד פראח נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 18801-06-16 פראח(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 193584/2016

בפני	כבוד השופטת עירית כהן
העורר	מוחמד פראח (עציר)
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. ערר על החלטת בית משפט השלום (כב' השופטת דנה כהן-לקח) מיום 30.5.16 בגדרה הורה על מעצרו של עורר עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.
2. נגד העורר ונגד נאשם נוסף הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של ניסיון לגניבת רכב בצוותא. לעורר מיוחסת גם עבירה של נהיגה תחת השפעת משקה אלכוהולי.
3. יחד עם כתב האישום הוגשה בקשה למעצר השניים עד לתום ההליכים.
4. לפי הנטען בכתב האישום, ביום 7.5.2016 בסמוך לשעה 00:15 הגיעו העורר והשותף לרחוב בירושלים ברכב ששייך לעורר שנהג בו תחת השפעה של משקה משכר ואילו השותף ישב לידו ברכב. בשלב זה הבחינו השניים בג'יפ מן הסוג המתואר בכתב האישום והחליטו לגנוב אותו.
- השניים יצאו מרכבו של העורר. בהמשך האירוע השותף תצפת ואילו העורר ניגש לעבר הג'יפ עם חפץ שטיבו לא ידוע וניסה לפרוץ את דלת נהג הרכב במשך שניות ארוכות. כאשר השכן ראה את האירוע ופנה לעורר בשאלה לפשר מעשיו, ענה לו העורר כי המפתח נתקע ואז החל להימלט רגלית מהמקום. השותף נכנס לרכבו של העורר ומאוחר יותר אסף אותו לרכב והשניים החלו להימלט עד שנעצרו בקרבת מקום.
5. בהחלטה מיום 11.5.16 קבע בית המשפט קמא כי בתיק קיימת תשתית ראייתית מספקת הן לעבירה של ניסיון לגניבת רכב בצוותא והן לעבירה של נהיגה בשכרות.
6. בכל הנוגע לעילת המעצר ציין בית המשפט כי אכן עסקין בעבירת רכוש בלתי מושלמת שאינה מקימה חזקת מסוכנות סטטוטורית. יחד עם זאת, העבירה בוצעה בשיתוף פעולה של השניים, כאשר מעדות השותף עולה כי השניים דיברו על כך טרם הביצוע, כך שלא ניתן לשלול תכנון ולו ברמה מסוימת לפני ביצוע העבירה. בכל הנוגע לעורר הפנה בית המשפט קמא לכך שלחובתו מספר הרשעות קודמות לרבות בעבירות רכוש. מדובר במשיב מבוגר יותר ביחס לשותף (העורר בן 34 ואילו השותף בן 25). כמו כן, לא ניתן לשלול בעיית אלכוהול אצל העורר והדבר מצריך בדיקה של גורמי מקצוע.

באיוון בין השיקולים סבר בית המשפט קמא כי בנסיבות המקרה יש מקום לקבלת תסקיר בעניינו של העורר (כמו גם בעניין השותף) על מנת לבחון האם החלופות שהוצגו באולם בבית המשפחות בעטרות (בצד הישראלי של הגדר) מתאימות כדי להשיג את תכליות המעצר.

בהחלטה התייחס בית המשפט קמא לכך שהמשיבה טענה בדיון שכנגד העורר תלוי ועומד כתב אישום על עבירות רכוש דומה אולם הוא לא ראה לתת משקל משמעותי לאותו הליך בשים לב לכך שלא הועמדה לעיון הסנגור התשתית הראייתית באותו התיק. בית המשפט הפנה בהקשר לכך להחלטת כב' השופט דנציגר בבש"פ 7947/10 פ' **פלוני נ' מדינת ישראל** (3.11.2010).

עם זאת הדגיש בית המשפט קמא כי די ביתר השיקולים עליהם עמד כדי לתמוך במסקנה אליה הגיע.

7. תסקיר בעניין העורר הוגש ביום 29.5.16.

לפי התסקיר העורר מתאפיין בהתנהגות אימפולסיבית ולא שקולה ומתקשה להפעיל שיקול דעת בוגר ואחראי תוך ראיית השלכות התנהגותו.

רמת הסיכון להישנות עבירות בתחום הרכוש הוערכה על ידי שירות המבחן כגבוהה.

אשר לחלופה שהוצעה, המפקחים בעניינו של העורר נמצאו ראויים כשלעצמם אולם התלות הרבה של בני המשפחה בעורר, בין היתר על רקע מצבו ונכותו של אב המשפחה, הביאה את שירות המבחן למסקנה כי מצב זה עלול להקשות על המפקחים לפנות לרשויות אכיפת החוק במקרה של הפרת תנאים.

בהתחשב בכל אלה, נמנע שירות המבחן מהמלצה לשחרור בחלופות שהוצעו.

8. בהחלטה מיום 30.5.16 התייחס בית המשפט קמא לתסקיר, קבע כי עניינם של העורר והשותף לא מצדיק סטייה מהמלצות התסקיר ובהיעדר חלופה אחרת אשר תיתן מענה לעילות המעצר, הורה על מעצרו של העורר והשותף עד לתום ההליכים.

9. לטענת ב"כ העורר, לא קיימת בעניינו של העורר עילת מעצר. מדובר בעבירת רכוש שלא הושלמה שאיננה מקימה חזקת מסוכנות סטוטורית. אין כל תחום בביצוע העבירה והעובדה ששניים השתתפו בה אין בה כדי להצדיק את נימוקיו של בית המשפט קמא. עוד לטענתו, עברו הפלילי של העורר לא מונע שקילת שחרורו, שהרי העבירה האחרונה שנרשמה לחובתו הינה ביום 17.8.08.

10. בכל הנוגע לשחרור העורר טען ב"כ העורר כי תסקיר שירות המבחן לא פסל את החלופה, אולם קבע ללא הצדק קביעות לעניין העורר שאינן מבוססות כדיון, ובית המשפט קמא בחר שלא לבקר קביעות אלה, בעקבות טענות ההגנה בפניו. לטענתו אין כל הסבר לקביעה מדוע נתפס העורר כאימפולסיבי מקום שבמרוצת שמונה השנים האחרונות הוא לא הורשע בפלילים, וכיצד ניתן לקבל כי מסוכנותו כה גבוהה כשאינן כל ראייה על פעילות עבריינית בתקופה האחרונה.

11. ב"כ העורר הוסיף כי העורר מטפל באב נכה ואנו בעיצומו של חודש הרמדאן, ועובדות אלה תומכות בשחרורו.

12. ב"כ המשיבה טען כי דין העורר להידחות. לטענתו, נסיבות ביצוע העבירה מצביעות על מסוכנות ומקימות עילת מעצר. תסקיר שירות המבחן קובע מסוכנות גבוהה וקביעה זו מבוססת לא רק על עברו הפלילי של העורר וההליכים המתנהלים אלא גם על שיחה עם העורר ומשפחתו.

13. בתשובה לטענת ב"כ העורר לפיה העורר לא הסתבך בפלילים מאז 2008 טען ב"כ המשיבה כי כנגד

העורר מתנהל הליך של התפרצות לרכב וגניבה וכי הראיות באותו תיק מונחות בפניו.

14. ב"כ העורר התנגד להצגת החומר וטען כי החומר לא הוצג לו במהלך הדיון בבית המשפט קמא, כי בית המשפט קמא ביקר את התנהלות המשיבה בעניין זה והוא מתנגד להצגת החומר בשלב זה של הדיון.
15. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, את חומר החקירה ואת החלטת בית המשפט קמא הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להתקבל בחלקו.
16. כפי שצוין בבש"פ 1325/07 איזמאילוב נ' מדינת ישראל (21.2.2007), "אכן, כאשר מדובר בעבירות רכוש האיוזנים הנדרשים עדינים יותר ומשתנים בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה, ולפיכך ניתן למצוא החלטות לכאן ולכאן".

יחד עם זאת נפסק כי:

"עבירות אלה אינן חסינות ממעצר עד תום ההליכים, ובדין כך. נקל לשוות בנפשנו את תחושתו הקשה, את אבדן הבטחון ואת הייאוש הקודר של קרבן עבירה, אם משגילה בשובו לביתו כי פרצו אליו ורכושו נגנב, ואם כשיוצא הוא את הבית כדי לגלות כי רכבו שהחנה אמש נעלם ואיננו. על המשפט לתת יד למאבק באלה, ולעניין המסוכנות - לא הרי מי שנתפס לראשונה כהרי מי שגורר אחריו שובל ארוך של מעשים, והפך את הפגיעה ברכוש הזולת למעין למקצוע רחמנא ליצלן" (בש"פ 3453/05 אברג'יל נ' מדינת ישראל (19.4.2005)).

17. ב"כ העורר התעלם בטיעונו מכתב האישום הנוסף שהוגש כנגד העורר ומהשלכותיו על התיק הנדון.
18. מקריאת התסקיר עולה כי שירות המבחן ייחס משמעות רבה לתיק הנוסף הפתוח בעניינו של העורר בעת הערכת רמת הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בתחום הרכוש, אלא שביחס למידע זה קבע בית המשפט קמא, ובצדק, כי לא ראה לייחס לו משקל משמעותי בשים לב לכך שלא הועמדה לעיון הסניגור התשתית הראייתית.
19. יש לציין כי עם הגשת כתב האישום בתיק הנוסף לא הוגשה בקשה למעצר העורר עד לתום ההליכים.
20. כפי שנפסק בבש"פ 7947/10, אשר אליו הפנה בית המשפט קמא, במקרים בהם מוגש במסגרת הליך מעצר עד תום ההליכים כתב אישום בתיק נוסף התלוי ועומד "יש לאפשר לנאשם לעיין בחומר החקירה על מנת שתישמר לו האפשרות לתקוף את עוצמת הראיות לכאורה להוכחת אשמתו באשר למיחס לו במסגרת כתב האישום הנוסף. ככל שהנאשם מבקש להידרש לקיומן של ראיות לכאורה להרשעתו במיחס לו בכתב האישום הנוסף, על בית המשפט להידרש לטענות אלה על מנת לקבוע האם יש בקיומו של כתב האישום הנוסף משום אינדיקציה למסוכנות הנוכחית של הנאשם ולקיומה של עילת מעצר".
21. העובדה ששירות המבחן התייחס לכתב האישום הנוסף וייחס לו משקל לצורך בחינת מסוכנותו של העורר, והמשקל שנתן בית המשפט קמא להמלצות שירות המבחן, מעוררים קושי על רקע העובדה שחומר החקירה באותו תיק לא הומצא לב"כ העורר.
22. במהלך הדיון טען ב"כ המשיבה כי חומר הראיות בתיק הנוסף מונח בפניו אולם ב"כ העורר התנגד להצגתו. הוא גם התנגד להצעת בית המשפט להחזיר את התיק לביהמ"ש קמא על מנת לאפשר לסניגור לעיין בחומר החקירה מהתיק המתנהל, לאפשר לצדדים להשלים את הטיעונים ולאפשר לבית המשפט

קמא להשלים את החלטתו בהתייחס לאותו חומר.

23. אין מניעה להידרש לחומר הראיות בתיק הנוסף גם בשלב זה של הערר, שכן בענייני מעצרים דנה ערכאת הערעור "דה נובו" (בש"פ 3/14 **חחלובבסקי נ' מדינת ישראל** (14.1.2014)). עם זאת במקרה דנן, ולו על מנת שתישמר בידי הצדדים זכות ערר על ההחלטה שתינתן, ראוי להשיב את התיק לבית המשפט קמא על מנת לאפשר למשיבה להציג את החומר בפני הסניגור ולאפשר לבית המשפט להכריע מחדש בבקשה למעצר העורר עד תום ההליכים לאחר שב"כ הצדדים ישלימו את טיעוניהם.

24. הערר מתקבל, אפוא, בחלקו.

התיק יוחזר לבית המשפט קמא להשלמת החלטתו לאחר שמיעת טיעוני הצדדים על ההשלכות שיש לתיק הפלילי המתנהל כנגד העורר הן בנוגע לעילת המעצר והן בנוגע לאפשרות לשחררו לחלופת מעצר, וזאת לאחר שחומר החקירה בתיק הנוסף יומצא לב"כ העורר.

המשך הדיון יתקיים במועד אשר ייקבע ע"י ביהמ"ש קמא.

**ניתנה היום, ג' סיוון תשע"ו, 09 יוני 2016, במעמד
העורר ובא-כוחו, ב"כ המשיבה, משפחתו של העורר
ומתורגמנית ביהמ"ש לשפה הערבית.**